

Ημερολόγιο ασημάντων 424: Ένα ψάρι που δεν ψαρώνει / ένας ψαρ μιμητικός

Δημήτρης Τζουμάκας

Μας έφαγε η επιθυμία για πρόοδο για μοντερνισμό, διότι ως έφηβοι βλέπαμε ταινίες αμερικανικές και θαυμάζαμε τα κομφορ και λέγαμε «δεν θα έλθει και σε μας η χρυσή εποχή που θα πατάμε ένα κουμπί και θα ανοίγει το ριντό και βγαίνει μια χοντρή, θα πατάμε το κουμπί και διπλώνει το κρεβάτι, θα πατάμε το κουμπί και ανοίγουν οι ουρανοί, θα πατάμε το γκάζι και νάσου φτάνουμε στο Γκάζι και νις φαϊ».

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Οι Αδερφοί Μαρξ (The Marx Brothers) ήταν ένα κωμικό γκρουπ, ίσως το σημαντικότερο της αμερικανικής φαρσοκωμωδίας, που το αποτελούσαν τέσσερα αδέρφια γερμανοεβραϊκής καταγωγής (ο Γκράουτσο, ο Τσίκο, ο Χάρπο και ο Ζέπο). Στα μέσα της δεκαετίας του '20 ήταν μεγάλοι σταρ του Μπρόντγουεϊ παίζοντας με πολύ μεγάλη επιτυχία σε μιούζικαλ και μουσικές φάρσες.

1 1.5.21 Ένας βλάξ με περικεφαλαία καθισμένος σε καρέκλα κάνει βαρυσήμαντες δηλώσεις μπροστά στην τηλεοπτική κάμερα. Ο επικεφαλής του οικονομικού γραφείου του πρωθυπουργού κ. Πατέλης λέει: «Εγώ δηλαδή δεν θα προσλάμβανα κάποιον με διδακτορικό αν μου έκανε αίτηση γιατί δείχνει ότι πιθανώς να είναι κάποιος άνθρωπος ο οποίος δεν έχει απαραίτητα όρεξη για δουλειά. Το διδακτορικό απαιτεί μια αφοσίωση, αν θέλεις να το κάνεις καλά, χρειάζεσαι 4,5,6 χρόνια, στην πιο παραγωγική σου ηλικία, οπότε είναι κάτι το οποίο ουσιαστικά σου καθυστερεί την καριέρα σου». Οι δηλώσεις του έξοχου οικονομολόγου προκάλεσαν θύελλα αντιδράσεων των χρηστών στα social media των κατόχων διδακτορικών και των υποψήφιων διδασκάλων που βλέπουν ότι θα μείνουν άνεργοι, «άδικα σπέρνετε γεωργούς», τα χωράφια έχουν καταληφθεί από ακούραστους εργάτες με «πατέλεια» γλώττα και λογική.

Ο κ. Πατέλης σε ανάρτησή του αναγκάστηκε να ζητήσει συγγνώμη για τη διατύπωση την οποία χαρακτηρίζει «άτυχη». Οκέι. Οι άριστοι φαίνεται πως του είπαν να αφήσει τις δηλώσεις και την περικεφαλαία, μπορεί απλώς να παραμείνει βλάκας αμειβόμενος και το κατάλαβε, χάρη στην καρέκλα, που χωράει όλους τους καλούς μυγοχάφτες.

• Ψαρ, αλλέως πως ψαρώνι, μιμητικόν πτηνόν που μιλάει ελληνικά και λατινικά. Το αναφέρει ο Πλίνιος. Αλλά ούχ ήπτον και σήμερα, σε πολλά μέρη, ανατρέφουμε ψάρας που δύνανται να ομιλούν ελληνικά γαλλικά γερμανικά, λατινικά (καθαράριμα

κομματικά στελέχη) με πεντακάθαρο το σύμφωνο ρο. Και δεν ψαρώνουν γιατί δεν καταλαβαίνουν τι εστί προσπάθεια (ασφαλώς όχι κομματική) τι κοινωνία και ποιο το ακροατήριο.

11.5.1973 Συγκρούσεις φοιτητών στη Νομική με τις αστυνομικές δυνάμεις στη Νομική με αίτημα την απελευθέρωση των φυλακισμένων από τη χούντα φοιτητών. Η αρχή του τέλους ενός δικτάτορα ο οποίος κατέστρεψε την ισορροπία μιας κοινωνίας

12.5.21 Η ζωή είναι δύσκολη πολλές φορές αφόρητη, αλλά μόλις διαπιστώνουμε ότι κάτι δεν πάει καλά στον ανεπανάληπτο εαυτούλη μας τρέχουμε να προλάβουμε το κακό, τον ιό, μια επιδείνωση της ασθένειας. Ο καταναλωτικός και επικοινωνιακός πολιτισμός μας παγκοσμίως ασθενής πια, εξέθεσε την ιατρική επιστήμη που χάνει κι αυτή όταν μπαίνει στο παιχνίδι της επικοινωνίας.

13.5.21 Ο γάλλος οικονομολόγος Ρομπέρ Μπουαγιέ στη le monde λέει ότι ο καπιταλισμός βγήκε ενισχυμένος σε σημαντικό βαθμό από την πανδημία. Δεν είναι σε κρίση ο καπιταλισμός όπως δεκάδες χρόνια τώρα το πιπιλάνε οι διανοούμενοι και οι αγωνιστές της αριστεράς. Άλλωστε όλοι μας βλέπουμε πως ενισχύθηκαν οι φαρμακοβιομηχανίες, τα ψηφιακά ραδίκια κλπ. με τον εγκλεισμό.

Όμως ο πλανήτης γη ολόκληρος βρίσκεται σε κρίση (εξ αιτίας του αχόρταγου καπιταλισμού) και οι άνθρωποι που ζουν στον καπιταλισμό.

Στο μεταξύ ο πολίτης στην εποχή της πανδημίας πορεύεται ελπίζοντας στην ελεμψούνη του κράτους. Το πρόβλημα των

ψυχώσεων μέσα από την καραντίνα βγαίνει μπροστά. Φυσικά ή ψυχικά φαινόμενα παράγονται υπό τον έλεγχο (ή μη;) της βουλήσεως μας. Είναι επίπλαστες διαταραχές, δεν είναι αυθεντικές, ούτε φυσικές είναι προϊόν της απραξίας, της δυσπραγίας, της δυσθυμίας, της εξουδετέρωσης, μία υποχονδρίαση, μία υστερική λυκοφωτική κατάσταση.

14.5.21 Βλέποντας στην τηλεοπτική σειρά «Βερολίνο-Βαβυλώνια» τις ίντριγκες και τα πολιτικά εγκλήματα, παρατηρείς σε μια στιγμή, την κίνηση ενός γερμανού που ακουμπά απαλά τη βελόνα στο δίσκο, την αργή τελετή της κίνησης, την ιεροτελεστία του τότε, και συγκρίνεις τώρα: όλα όσα γίνονται γρήγορα, μια μπουκιά, αυτοματοποιημένα κουμπιά σε ηλεκτρικά σκεύη και ηλεκτρονικά μανταλάκια παντού.

Μας έφαγε η επιθυμία για πρόοδο για μοντερνισμό, διότι ως έφηβοι βλέπαμε ταινίες αμερικανικές και θαυμάζαμε τα κομφορ και λέγαμε «δεν θα έλθει και σε μας η χρυσή εποχή που θα πατάμε ένα κουμπί και θα ανοίγει το ριντό και βγαίνει μια χοντρή, θα πατάμε το κουμπί και διπλώνει το κρεβάτι, θα πατάμε το κουμπί και ανοίγουν οι ουρανοί, θα πατάμε το γκάζι και νάσου φτάνουμε στο Γκάζι και νις φαϊ».

Έκλεισα την τηλεόραση και άναψα το θερμοσίφωνο για μπάνιο ξεχνώντας πόσο σημαντικό πράγμα είναι ο ηλεκτρισμός! (Θυμάμαι στο στρατό ένα χειμώνα, με ένα μέτρο χιόνι στον Έβρο. Έβραζαν τα καζάνια στη φωτιά για να κάνουμε μπάνιο και όταν βγαίναμε τουρτούριζες σαν ψάρι -ουχί σαν ψαρ- και καθαριόσουν τον εαυτό σου που δεν ήσουν αρκούδος και δεν είχες μια σομπούλα, έστω ένα καλοριφέρ!).